

angivne Formaal. Vi henviser i saa Henseende til, hvad Suverænetetsudvalgets *Fler-tal* udtaler i sin Betænkning som sin Opfattelse af Forbundslovens Natur: „Her har man da bevist saaledes, at det ikke kan modsiges, at i dette Forslag findes en *fuld Anerkendelse af Islands ubegrænsede Suverænetet i ren Kongeforbindelse med Danmark*“.*).

Den i Lovforslagets § 6 givne Bestemmelse om lige Ret for danske og islandske Statsborgere vil af Island ensidigt i vidt Omfang kunne gøres illusorisk, f. Eks. med Hensyn til Valgret og Valgbarhed, Adgang til Embeder, til at drive Næring eller eje fast Ejendom o. s. v., selv om noget saadant vilde være i afgjort Strid med Overenskomstens Aand.

At islandske Statsborgere ubetinget skal være fritagne for Værnepligt i Danmark, selv om de er og i flere Generationer forbliver bosatte her i Landet, forekommer os ganske urimeligt.

Lovforslaget mangler desuden enhver Bestemmelse om, hvem der i Fremtiden skal være danske, og hvem der skal være islandske Statsborgere, samt de nødvendige Bestemmelser om Optionsret, der vil være paakrævede — ikke blot under Hensyn til Overenskomstens eventuelle Opløsning, men ogsaa medens denne bestaar, f. Eks. med Hensyn til Værnepligt og Handelstraktater.

De udenrigske Anliggender, med Hensyn til hvilke der efter Kommissionsforslaget af 1908 skulde bestaa et stedsevarende Fællesskab mellem Danmark og Island, bliver efter det foreliggende Forslags § 7 i Virkeligheden ikke fælles, idet bl. a. de af Danmark efter Forbundslovens Stadfæstelse indgaaede mellemstatlige Overenskomster ikke vil være forpligtende for Island. Forholdet er tilmed ordnet paa en saa løs Maade — efter Suverænetetsudvalgets Formening skal Island endogsaa kunne holde en Gesandt i Danmark —, at det maa befrygtes at ville give Anledning til fremtidige Stridigheder mellem Landene.

*) Udhævet i Betænkningen.

Det hidtil bestaaende Fællesskab med Hensyn til Flaget, Forsvaret og Statsraadet bortfalder efter Forslaget straks, medens Fællesskabet med Hensyn til Højesteret og Møntvæsen bliver rent midlertidigt.

Det i § 16 omhandlede Nævn vil neppe vise sig tilstrækkeligt fyldestgørende. Dels skal privat indbragte Lovforslag, hvis Fremsettelse paa Island benyttes i saa stor Udstrækning, slet ikke forelægges Nævnet, dels vil den Omstændighed, at Nævnet ikke er permanent, men kun skal være samlet en ganske kort Tid af Aaret, medføre, at adskillige Regeringsforslag heller ikke vil blive det forelagt.

Endelig maa vi ganske særlig tage Afstand fra Lovforslagets § 18, der bestemmer, at Forbindelsen mellem de to suveræne Stater Danmark og Island — bortset fra Kongefællesskabet — ensidig kan løses efter 25 Aars Forløb. Det er en Bestemmelse, som er ganske enestaaende ved alle hidtil kendte Statsforbindelser, og som efter vor Formening netop let vil komme til at danne en Hindring for fremtidigt Samarbejde mellem de to Lande, ikke mindst paa det økonomiske Omraade. Den Garanti mod Opløsning af Statsforbindelsen, man har villet finde i Folkeafstemning med Deltagelse af 75 pCt. af Vælgerne, vil vise sig lidet betryggende, saaledes som det ogsaa udvikles af Suverænetetsudvalget, der fremhæver, at Stemmetallene ved Valgene til Altinget gentagne Gange har oversteget 75 pCt., og at Island jo kan ordne Afstemningen saaledes, bl. a. ved Afstemning i Hjemmene, ved at udstrække Afstemningen over flere Dage og ved at indføre Stemmepligt endogsaa under Strafansvar, at det udkrævede Antal af opgivne Stemmer let vil kunne naas.

Særlig maa vi af Hensyn til vort Forhold til Færøerne i høj Grad beklage, at den for Færøerne saa vigtige Fiskeriret paa Islands Søterritorium kun er sikret for de første 25 Aar. —

Af de her anførte Grunde vil Mindretallet ikke kunne stemme for det forelagte Lovforslag.